

БЕОГРАДСКИ МАРАТОН

У оквиру 20. београдског маратона Vanca Intesa одржано треће регионално војно првенство у маратону. Припадник оружаних снага Пољске Аркадијус Сова заслужио је титулу најбоље пласираног војног маратонца, а о значају регионалног војног првенства у маратону говори и чињеница да је од 234 учесника у главној трци, међу првих 15 чак пет војних спортиста.

Оливера Јевтић – победа за публику и захваљујући публици

Победник овогодишњег јубиларног 20. београдског маратона Vanca Intesa је Кенијац Џон Малуни, који је стазу дугу 40. километара и 195 метара претрчао за 02:11:53 секунде, што је други резултат у историји Београдског маратона, док је у женској категорији најбоља Оливера Јевтић, која је трку завршила за 02:35:46 секунди. Прошавши кроз циљ, како каже, победила је саму себе. „Од старта сам осећала бол у задњој ложи због чега ми је више пута дошло да одустанем али нисам то учинила због дивне публике која је све време била уз мене. Само због њих сам трчала овај маратон и стигла до циља“, рекла је наша најбоља атлетичарка, која је својим пласманом заслужила трофеј „Фред Либоу“. Њој, као и победнику у мушкој конкуренцији Малунију, то признање доделио је специјални гост Београдског маратона, светски рекордер у скоку удаљ Боб Бимон, док су лаворов венац победници добили од промотера маратона Мајка Пауела, који је после више од 23 године прекинуо Бимонову владавину надмашивши његов рекорд за пет центиметара.

■ ПОЉАЦИ УБЕДЉИВО НАЈБОЉИ

Трећу годину заредом у календару Међународног савета за војни спорт (CISM) налази се и датум одржавања Београдског маратона, у оквиру кога се организује регионално војно првенство у истој дисциплини. Овога пута на том такмичењу учествовали су припадници оружаних снага Пољске, Шведске, Турске, Словеније, Белгије, Хрватске, Албаније, Македоније и Србије. Екипно и појединачно најуспешнији су били Пољаци. Седмим местом, које је заузео у укупном пласману (02:15:09), припадник оружаних снага Пољске Аркадијус Сова заслужио је титулу најбоље пласираног војног маратонца, а о значају тог војног такмичења у нашој земљи говори и чињеница да је од 234 маратонца и маратонке, колико их је учествовало у главној трци, међу првих 15 чак пет војних спортиста. Друго место на војном првенству припало је прошлогодишњем победнику војног маратона Адаму Дразинском (02:17:24) док је трећи био Збигњев Муравски (02:22:10), обојица припадници оружаних снага Пољске.

НАЧИН ЖИВОТА

Ове године први пут Војска Србије и Београд били су домаћини и трима војним маратонкама. Међу њима најуспешнија је била Тадеја Вилар, припадница оружаних снага Словеније, друга је била Валентина Жупанич из Хрватске, док је трећа била Мојца Флерин из Словеније. Екипно, најуспешнији су били Пољаци, друго место су заузели Белгијанци, а треће Турци. Медаље и победнички пехар најбољим војним маратонцима уручио је начелник Војне академије и шеф делегације Војске Србије при CISM генерал-мајор Видосав Ковачевић.

— ■ ЈОШ УВЕК БЕЗ РЕШЕЊА

Војска Србије је на Трећем регионалном војном првенству у маратону имала само три представника: капетана прве класе Ненада Милосављевића, старијег водника Јовишу Марковића и водника Горана Чегара. Нажалост, само је Ненад Милосављевић завршио трку, док су друга двојица због повреда били принуђени да одустану на пола трке.

– Нисам задовољан својим утиком на маратону, иако сам поправио резултат готово за петнаест минута. Такође, узимајући у обзир да ми је ово други маратон, да немам тренера, већ ме је коле-

га Јовиша Марковић саветовао како треба трчати, те да сам се припремао у слободно време како бих на једном званичном војном такмичењу представљао своју земљу, могло би се рећи да резултат и није могао да буде бољи – каже Милосављевић.

Водник Горан Чегар, двоструки првак државе у маратону, овога пута није успео да одбрани титулу. Због повреде коју је задобио за време прошлогodiшњег маратона, а коју није успео да санира, био је принуђен да одустане, иако је првих 25 километара трчао одлично и пролазно време је обећавало да би могао да постигне лични рекорд.

– У трку сам ушао храбро, иако сам био свестан да се на маратону не учествује уколико ниси потпуно здрав. Међутим, осећао сам моралну одговорност према Војсци и одлучио сам да стартујем. Све је било добро до 25. километра, када сам осетио да су ми ноге утрнуле и више нисам могао ни да стојим – каже Горан Чегар.

Сви који се баве спортом, али и они који само прате дешавања на спортским теренима, а верујемо да је таквих међу нашим читаоцима много, знају да се до врхунских резултата не може доћи импровизацијама. Због тога и не треба да чуди што је Србија као земља домаћин Трећег регионалног првенства Војске у маратону имала само три представника који су, такође импровизујући, покушали да парирају врхунским војним маратонцима. Имајући у виду да се Војска Србије кандидовала за домаћина Европског војног првенства у маратону 2008. и Светског војног првенства у маратону 2009. године у оквиру Београдског маратона, надамо се да ће се створити услови да на тим такмичењима, али и свим другим, војни спортисти буду у најбољој форми. Једно обећање тим поводом дао је генерал-мајор Видосав Ковачевић на затварању Трећег регионалног војног првенства у маратону. Том приликом он је рекао: „Маратон није само спортска игра већ стил и начин живота. Због тога се за такмичење треба припремати целу годину и ми ћемо учинити све да се наши маратонци што боље припреме за предстојећа такмичења“. Надамо се да ће ово обећање за годину дана довести до видних резултата. ■

Сања САВИЋ
Снимио Даримир БАНДА

Најуспешнији учесник
20. београдског маратона
Кенијац Џон Малуни